

ת"פ 58486/11/15 - מדינת ישראל נגד איאד אלזרו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 58486-11-15 מדינת ישראל נ' אלזרו

לפני כבוד השופטת מירי הרט-ריץ

המאשימה מדינת ישראל

באמצעות ב"כ עו"ד טל סלגניק

נגד

איאד אלזרו

הנאשם

באמצעות ב"כ עו"ד רועי שרמן

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר דיוני בין הצדדים בעובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 58486-11-15 (להלן - "**כתב האישום המתוקן**") בעבירות של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן - "**חוק הכניסה לישראל**") וכן בעבירה של שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל דבר, לפי סעיף 420 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן - "**חוק העונשין**"). כמו כן, צירף הנאשם כתב אישום נוסף בת"פ (ב"ש) 26350-05-21 (להלן - "**כתב האישום הנוסף**") וביחד עם כתב האישום המתוקן, להלן - "**כתבי האישום**") והורשע על יסוד הודאתו בעבירות של ניסיון לכניסה וישיבה בישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל ביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין ובעבירה של התחזות כאדם אחר במטרה להונות, לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין.

2. בהתאם לעובדות בהן הודה הנאשם בכתב האישום המתוקן, הנאשם הינו תושב חברון, אשר במועדים הרלבנטיים ובמשך כשנה לפחות, עובר לכך, התגורר ברציפות ולסירוגין, ביחידת דיור במשק שבמושב גבעת כוח.

ביום 20.11.15 בשעת ערב, נהג הנאשם ברכב מסוג רנו בכביש 461 לכיוון מזרח. בנסיבות אלה, נעצר לבדיקה במחסום שגרתי. משהתבקש להציג רישיון נהיגה, מסר הנאשם לשוטרי רישיון נהיגה הנושא את תמונת הנאשם עם פרטיו של אדם אחר (להלן - "**האחר**") אותו זייף באמצעות אחר, שזהותו אינה ידועה, בחברון, תמורת ₪ 3500. בהמשך, בירור במסוף המשטרה העלה כי אין התאמה בין התמונות ועל כן, נשאל הנאשם על ידי השוטרים, מהיכן הגיע ולאן מועדות פניו. בתגובה לכך השיב כי הוא עובד חברת "אלקטרה" מזה כ- 8 שנים ואף הציג בפני השוטרי תעודת עובד של חברת "אלקטרה" הנושאת את תמונת הנאשם, עם פרטיו של האחר. לאחר שנאמר לנאשם כי הוא מעוכב, פנה הנאשם לשוטרי ואמר לו "אחי אתה מבזבז את הזמן שלך אני תושב ישראל זה שנים רבות ועובד באלקטרה".

3. בהתאם לעובדות בהן הודה הנאשם בכתב האישום הנוסף, ביום 9.2.21 בשעת בוקר, נהג הנאשם ברכב מסוג מרצדס מכיוון שטחי האזור לכיוון מעבר מיתר לכניסה לישראל (להלן - "**מעבר מיתר**"). בהגיעו למעבר מיתר, התבקש הנאשם על ידי הבודקת הביטחונית להזדהות בפניה. במעמד זה, הזדהה הנאשם בשמו של אחר, על ידי כך שמסר לה שם ומספר ת"ז של אזרח ישראלי.

הסדר בין הצדדים

4. הצדדים הגיעו להסדר דיוני במסגרתו הנאשם חזר בו מכפירתו, הודה בכתבי האישום והורשע כמפורט לעיל. הצדדים לא הגיעו להסדר לעניין העונש.

טענות הצדדים לעניין העונש

5. ב"כ המאשימה טען, כי הנאשם הינו תושב השטחים, אשר החליט שמרכז חייו בישראל, אך חלף הצורך להסדיר את כניסתו לישראל אל מול הגורמים הרלבנטיים בוחר, דרך קבע, לעשות דין לעצמו ולהשתמש במסמכים מזויפים כדי להסדיר את כניסתו לישראל. עוד טען, כי מדובר בנאשם שלחובתו שתי הרשעות קודמות, האחרונה משנת 2012, שם הורשע במספר עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר במרמה ונדון ל - 8 חודשים. בנוסף, עומדת לחובתו הרשעה משנת 2005 בעבירות דומות. כתמיכה, הגיש ב"כ המאשימה תדפיס מידע פלילי של הנאשם (ת/1) וציין כי לו היה מדובר רק בעבירה משנת 2015, אפשר שעמדת התביעה היתה מקלה יותר מבחינה עונשית, אך לצד כתב האישום המתוקן עומד גם כתב האישום הנוסף, שעניינו עבירות דומות משנת 2021 ובכך, יש כדי להצדיק ענישה מחמירה.

ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם הינו מאסר בפועל של 3 חודשים עד 6 חודשים בפועל, תוך הפנייה לפסיקה, אשר לשיטתו, מבטאת לאחרונה החמרה יתרה כלפי שוהים בלתי חוקיים ותוך העלאת טענה כי בתקופה האחרונה מתבצעים אירוע פיגוע על ידי תושבי השטחים. אציין, כי המאשימה ביקשה שלא ליתן משקל לחלוף הזמן וטענה כי התמשכות ההליכים עומדת לפתחו של הנאשם, אשר היה קשה לאתרו ולהביאו לדיון.

לבסוף, עתר ב"כ המאשימה לעונש של מספר חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס. בהקשר זה צוין, כי הנאשם היה עצור בשני התיקים תקופה מצטברת של כ- 30 ימים וכי ההפקדה בסך 8,000 ₪ יכולה לשמש לצורך תשלום הקנס.

6. ב"כ הנאשם טען, כי העבירות מושא כתב האישום המתוקן הינן משנת 2015 וכי העבירות מושא כתב האישום הנוסף עניינן בעבירה של ניסיון לכניסה לישראל בלבד והתחזות. לכן, אין רלבנטיות למצב הביטחוני אשר ממילא לא הביא לשינוי בפסיקה. עוד טען, כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר. כמו כן, הועלו נסיבות אישיות אשר בהקשרן הפנה לעתירה מינהלית שהוגשה על ידי הנאשם (נ/1) ולהחלטת ביהמ"ש בדבר מתן צו זמני עד להחלטה בעתירה (סומן נ/2). לצד זאת גם נטען תוך הפניה למסמכים רפואיים (נ/3), כי הנאשם חולה במחלת הסרטן ועבר ועודנו עובר טיפולים. בהקשר זה נטען כי אחיו ואביו של הנאשם נפטרו מסרטן.

ב"כ הנאשם הפנה לשורה של פסקי דין וטען כי בשים לב לפסק-הדין ברע"פ 3677/13 מוחמד **אלהרוש נ' מדינת ישראל** (2014) (להלן - "**עניין אלהרוש**") ולכך שהעבירות בוצעו לצרכי פרנסה, מתחם העונש ההולם הינו מאסר על תנאי עד 5 חודשי מאסר בפועל.

לבסוף, נוכח העובדה שהנאשם היה עצור 30 ימים בגין כתבי האישום ולעברו הפלילי שהינו משנת 2012 ומשנת 2005, עתרה ההגנה לעונש אשר יעמוד על מספר ימי מעצרו של הנאשם וקנס.

קביעת מתחם העונש ההולם

7. תחילה יאמר, כי הנאשם הורשע בכל אחד מכתבי האישום בשתי עבירות, אך יש לראות בעבירות מושא כל אחד מכתבי האישום כאירוע אחד. שכן השימוש במסמך מזויף כמתואר בכתב האישום המתוקן ועבירת ההתחזות כמתואר בכתב האישום הנוסף בוצעו בו בעת, ובהתאמה, עם העבירה של כניסה לישראל ועם העבירה של ניסיון כניסה לישראל. לכן, יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכל אחד מהאירועים מושא כתבי האישום כהוראת סעיף 40'ג' לחוק העונשין.

8. בהתאם לסעיף 40ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בערך החברתי, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. כניסה לישראל שלא כדין וללא קבלת היתר, פוגעת בערך החברתי של זכות המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה ויש בה כדי להגביר את הפוטנציאל לפגיעה לסיכון ביטחוני. וכך הדברים בעניין **אלהרוש** (פסקה 17) -

"מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בבטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין. עניינו מצטמצם לאותם שב"חים שנכנסים שלא כדין לצרכי פרנסה, ולאחר מכן מבקשים לשוב לביתם. מידת הפגיעה של התנהגות מסוג זה בבטחון המדינה פחותה. אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה. במקרים שבהם מטרת הכניסה שלא כדין היא פעילות חבלנית הפגיעה בערך המוגן של בטחון המדינה היא חמורה. אולם, לא די בהגברת הפוטנציאל האמור כדי לייחס לנאשם ספציפי, אשר אינו מבקש לפגוע בבטחון המדינה, את החומרה האמורה ... הדברים יפים גם באשר לסיכון לפשיעה כאשר אין כל עבירה נלווית לעבירת השב"ח".

יחד עם זאת, בעניין **אלהרוש** צוין כי מקום בו מדובר במי שנכנס שלא כחוק לתחומי מדינת ישראל אך ממניעים כלכליים ולצרכי פרנסה, הרי שמידת הפגיעה שלו באינטרס המוגן של בטחון המדינה הינה פחותה.

10. בנוסף, הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה מביצוע עבירות של שימוש במסמך מזויף והתחזות כאדם אחר במטרה להונות הינו פגיעה בסדרי החוק והשלטון וכן במסמכיה הרשמיים של מדינת ישראל.

11. בעניינו, הנאשם פגע בערכים המוגנים באופן משמעותי, שכן נכנס לישראל ללא היתר וביוזעין והשתמש במסמך מזויף בו הצטייד מבעוד מועד על מנת לחמוק מרשויות החוק. באותו אופן, משניסה להיכנס לישראל, התחזה כאדם אחר ואף זאת בכדי לחמוק מן הרשויות.

12. בעניין **אלהרוש** נקבע כי בהקשרן של עבירה של כניסה ושהייה בישראל, שנעברה לצרכי פרנסה וללא עבירות נלוות, יעמוד המתחם בין מאסר על תנאי לחמישה חודשי מאסר (שיכללו הן את תקופת התנאי והן את תקופת המאסר בפועל) לצד קנס. אולם, בעניינו, בוצעה העבירה של כניסה לישראל בצירוף עבירה נלווית אשר נועדה להקל על עבירת השב"ח. כך, גם לעניין העבירה של ניסיון כניסה לישראל.

אציין, כי מעבר לכך שטענת ההגנה לפיה הנאשם נכנס לישראל וניסה להיכנס אליה למטרות פרנסה אינה עולה מעובדות כתבי האישום בהן הודה הנאשם, מכתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם התגורר במשך כשנה לפחות,

עובר למועדים הרלבנטיים לכתב האישום, ביחידת דיור במושב בישראל. לכן, אפילו אם מניעיו של הנאשם היו כלכליים גרידא, הרי שנסיונות המקרה מלמדות כי אין מדובר במי שביקש להיכנס לישראל על מנת להרוויח את פרנסתו ולחזור לביתו, אלא בנאשם אשר העתיק בפועל את מרכז חייו לישראל למשך תקופה לא מבוטלת. עוד יש ליתן את הדעת לכך שהצטיידותו ברישיון נהיגה מזויף מלמדת על תכנון שקדם לביצוע העבירה ועל נקיטה בפעולה שנועדה להסוות את עצם היותו שוהה בלתי חוקי. הנאשם, כפי שעולה מכתב האישום המתוקן, אף השקיע סכום כסף משמעותי (₪ 3,500) לשם קבלת רישיון נהיגה מזויף.

לפיכך, אני סבורה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף הבינוני.

13. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בתחום עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, שימוש במסמך מזויף והתחזות כאחר או עבירות נלוות דומות, מעלה כי הוטלו על נאשמים עונשים שונים, הכוללים בדרך כלל עונש של מאסר בפועל. כך למשל -

ת"פ (חי') 18131-01-17 **מדינת ישראל נ' אלעביאט** (2017) בו הורשע הנאשם בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין וכן בעבירה של שימוש במסמך מזויף. בית המשפט השית על הנאשם מאסר בפועל של 35 ימים לצד ענישה נלוות.

ת"פ (ראשל"צ) 70735-09-16 **מדינת ישראל נ' חמאדה מנצור** (2017) בו הורשע הנאשם בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, וכן בעבירות של שימוש במסמך מזויף והתחזות כאדם אחר במטרה להונות. בית המשפט השית על הנאשם מאסר בפועל של 45 ימים לצד ענישה נלווית.

ת"פ (ת"א) 14578-05-15 **מדינת ישראל נ' נצר יאג** (2015) בו הורשע הנאשם בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין וכן בעבירות של התחזות לאדם אחר במטרה להונות והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית המשפט השית על הנאשם מאסר בפועל של 8 ימים לצד ענישה נלווית.

מהפסיקה עולה, אם כן, כי עת מדובר בנאשם אשר ביצע עבירות נוספות על עבירת השב"ח, כדוגמת עבירות של זיוף מסמך והתחזות כאדם אחר, אזי רף הענישה הינו חמור במידת מה מזה שנקבע בעניין **אלהרוש**.

14. לאור כל האמור, בהתאם לקביעות בית המשפט בעניין **אלהרוש** והפסיקה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את העבירות דנן בנסיבותיהן ינוע בין מספר ימי מאסר ברף התחתון עד 6 חודשים ברף העליון וענישה נלווית.

לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות לסטייה ממתחם הענישה לחומרא מטעמי הגנה על שלום הציבור או לקולא מטעמי שיקום ולפיכך, יש לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם הענישה.

הנסיבות הקשורות ושאינן קשורות בביצוע העבירה

15. כמצוות המחוקק, בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בקיומן של נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

16. אתן משקל לקולא להודיית הנאשם במיוחס לו בכתבי האישום המלמדת על נטילת אחריות לביצוע העבירות. מובן, כי הודיית הנאשם הביאה לחסכון זמן שיפוטי. משקל נוסף לקולא אתן לעובדה שהעבירות מושא כתב

האישום המתוקן הינן משנת 2015 וכן, לנסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שנטענו על ידי ההגנה בדיון לפניי. בנוסף, אתן משקל לעבודה שהנאשם שהה במעצר ממש במסגרת שני התיקים תקופה המצטברת ל - 32 ימים. ולעניין זה יאמר, כי בהיות הנאשם תושב השטחים, הרי שאין לו מערכת תומכת ומעצרו מאחורי סורג ובריא קשה ביותר.

17. מנגד ולחומרא, לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל שתי הרשעות קודמות: האחרונה משנת 2012 אז הורשע במספר עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, זיוף בכוונה לקבל דבר, שימוש במסמך מזויף, קבלת דבר במרמה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונידון ל - 8 חודשי מאסר בפועל. האחרת משנת 2005 אז הורשע בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, שימוש במסמך מזויף והפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונידון ל - 3 חודשי מאסר. יחד עם זאת, המשקל שיש ליתן לנסיבה זו אינו רב וזאת בשים לב לכך שמדובר בהרשעות ישנות.

בנוסף, לקחתי בחשבון את העובדה כי העבירות מושא כתב האישום הנוסף הן משנת 2021 אך מדובר בניסיון כניסה לישראל בלבד לצד עבירה של התחזות.

18. באיזון בין השיקולים השונים, אני סבורה, כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל המצוי ברף התחתון של המתחם, בצד מאסר על תנאי מרתיע וקנס משמעותי.

19. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל של שלושים ושתיים ימים (32) בניכוי 32 ימי מעצרו בתאריכים 20.11.15 - 6.12.15 וכן בתאריכים 9.5.21 - 23.5.21.

למען הסר ספק, הנאשם לא ירצה מאסר בפועל בנוסף לימי מעצרו בתאריכים האמורים בגין תיק זה.

ב. מאסר על תנאי למשך חודשיים, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך 18 חודשים מהיום עבירה מן העבירות בהן הורשע.

ג. קנס בסך של 7,000 ₪ או 70 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 3.11.22.

ככל שהופקד פיקדון (מ"י 28286-12-21 ומ"ת 26338-05-21) על ידי הנאשם ובהיעדר מניעה על פי דין, הקנס יקוזז מהפיקדון ואת היתרה יש להחזיר לידי הנאשם או לגורם אחר לפי בקשת הנאשם.

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט. ניתן יהיה לשלם את הקנס/ פיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000
במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

במידה וקיימים מוצגים הרי שהם יטופלו על פי שיקול הדעת של קצין החקירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בת"א, תוך 45 ימים מהיום.

עמוד 5

ניתן היום, כ"ג אלול תשפ"ב, 19 ספטמבר 2022, במעמד הצדדים.